

РЕШЕНИЕ

№ 1192

гр. Варна, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мая Недкова

Членове: Константин Д. И.
мл. с. Ивелина Чавдарова

при участието на секретаря Петя П. Петрова
като разгледа докладваното от Мая Недкова Въззивно гражданско дело № 20223100501317 по описа за 2022 година

Производството е образувано по въззивна жалба вх. № 32652/17.05.2022г. от Прокуратурата на Р.България, представлявана от Главния Прокурор, чрез процесуален представител – главен експерт юрисконсулт С. П. срещу Решение № 1206/28.04.2022г. по гр.д. № 143221/2021г. по описа на ВРС,53 св., **В ЧАСТТА** с която **ВЪЗЗИВНИКА Е ОСЪДЕН ДА ПРЕДАДЕ** на ищеца **С. И. И. с ЕГН *******, с постоянен адрес *******, **ВЛАДЕНИЕТО** на мотоциклет, марка „ВИКТОРИ“, модел „ОКТАН“, рама: *******, двигател № *******, цвят - черен, рег.№ *******, на основание чл. 108 ЗС.

Решението не е обжалвано, в частта, с която по предявения от С. И. против въззивника иск с правно основание чл.108 от ЗС **Е ПРИЕТО ЗА УСТАНОВЕНО**, че С. И. И. с ЕГН *********, с постоянен адрес ******* е собственик на мотоциклет, марка „ВИКТОРИ“, модел „ОКТАН“, рама: *******, двигател № ******* цвят -черен, рег.№ *******, на основание сключен договор за покупко-продажба на моторно превозно средство със нотариална заверка на подписите, сключен на 19.06.2018г.

Считайки обжалваното решение за неправилно и противоречащо на събраните доказателства, моли за отмяната му и постановяване на друго, с което решението в обжалваната част да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което искането на ищеца да се предаде владението на процесния мотоциклет да бъде отхвърлено. Твърди се, че в хода на процеса ищеца чиято е доказателствената тежест не е установил елемент от фактическия състав на ревандикацията, а именно – ответника да владее процесната вещ без основание. Излага се, че мотоциклета е веществено доказателство, по неприключило досъдебно производство, поради което същия се държи на законно основание – чл.111 ал.2

от НПК. Поради това, дали вещественото доказателство следва да се върне или не, е изцяло на преценката на наблюдаващия прокурор, за което по настоящото производство са представени доказателства.

Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание по същество въззивника, чрез процесуалния си представител поддържа депозираната жалба, оспорва отговора към нея. Претендират отмяна на решението в обжалваната част и отхвърляне осъдителната претенция за предаване на владението на процесната вещ. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на процесуалния представител на въззиваемия.

В срока по чл.263, ал.2 от ГПК е постъпил отговор от С. И. И., чрез процесуален представител, в който е изразено становище за неоснователност на оплакванията срещу постановеното решение в обжалваната част, което намира за правилно и законосъобразно. Претендира потвърждаването му и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание по същество въззиваемия, чрез процесуалния си представител поддържа отговора на депозираната въззивна жалба. Претендират потвърждаване на решението и присъждане на разноски.

За да се произнесе по спора, съставът на ВОС съобрази следното:

Производството пред ВРС е образувано по предявен от С. и. и. срещу Прокуратурата на Р.България, представлявана от Главния Прокурор, иск с правно основание чл.108 от ЗС за признаване за установено по отношение на ответника, че С. и. и. е **СОБСТВЕНИК** на мотоциклет, марка „ВИКТОРИ", модел „ОКТАН", рама: ***, двигател № *** цвят - черен, рег.№ ***, на основание сключен договор за покупко-продажба на моторно превозно средство със нотариална заверка на подписите, сключен на 19.06.2018г. и осъждане на ответника да й предаде владението на гореописаната движима вещ.

В исковата молбата ищцата обосновава претенцията си, като твърди , че е собственик на мотоциклета, както и, че до момента на предявяване на иска, същият се задържа за целите на образуваното ДП №31/2018г. по описа на СО – СП. Твърди, че в периода от 06.08.2018г. до 28.07.2020г. е депозирала молби за връщане на мотоциклета по реда на чл. 111 от НПК, но всяка от тях е била оставена без уважение от органите на прокуратурата, а техните откази са били потвърдени от сезирания съд, с мотива, че тя не е собственик и не е оправомощена да иска връщане, както и, че първоначалният номер на рамата е бил заличен по механичен начин и на същото място е бил нанесен допълнително съществуващият номер на рамата, т.е този номер не е оригинален за предоставения мотоциклет, респективно докато не се изясни собствеността на мотоциклета, не следва да се разрешава връщане на същия.

Изложени са твърдения, че Прокуратурата държи вещта без законово основание, а задържането на вещта е извършено в нарушение на действащото законодателство и е лишено от справедливост между обществен и частен интерес. В тази връзка сочи, че не е известно трети лица да имат претенции върху собствеността на мотоциклета, а дори и да има такова твърдение от трето лице, то това обстоятелство не може да се проверява от прокуратурата.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, В КОЙТО ИЗЛАГА

становище за неоснователност на иска. Твърди, че Прокуратурата на Република България държи вещта на годно правно основание, тъй като в настоящия случай, във воденото наказателно производство не е установено изнетата вещ на кого принадлежи, а при наличието на този факт - прокурорът има правото да откаже да върне вещта. Също така сочи, че вещта не може да се върне на лицето, от което е изнета до приключване на наказателното производство.

В съдебно заседание страните, чрез процесуалните си представители поддържат тезите си.

За да се произнесе по спора, съставът на ВОС съобрази следното:

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. Обжалваното решение е валидно постановено в пределите на правораздавателната власт на съда, същото е допустимо, като постановено при наличие на положителните и липса на отрицателните процесуални предпоставки.

По отношение неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл. 269, ал. 1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбите оплаквания.

Настоящият състав на Варненски окръжен съд,

Съдът, след съвкупния анализ на събраните по делото пред първа инстанция доказателства, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата, приема за установено следното от фактическа и правна страна.

Безспорни между страните в настоящото производство и доказани от представените писмени доказателства са следните факти и обстоятелства:

С договор за покупко-продажба на моторно превозно средство от 19.06.2018г. с нотариална заверка на подписите на страните К. С. А. е продал на С. И. И. собственото си МПС - мотоциклет Виктори Октан с рег. № ***, с рама № *** и двигател № ***, като на 05.07.2018г. същия е регистриран в КАТ на името на ищеца.

С Протокол за доброволно предаване от 01.08.2018г. С. И. е предала горепосочения мотоциклет, ключ за него, свидетелство за регистрация част 1 и част 2 и други документи, свързани с мпс на служител в ОД МВР Варна.

С Протокол за отговорно пазене, съставен на 02.08.2018г. служител в СлО на СпП е предал мотоциклета на Д. И. И. в присъствието на свидетел. Мотоциклетът е предаден за пазене в гараж в гр. Б., а ключът от него е предаден на следовател. С Разрешение на Специализиран наказателен съд от 12.06.2018г. и за нуждите на ДП № 31/2018г. по описа на СО-СП, в/на мотоциклет Виктори-Октан с ДК № ***, е извършено претърсване.

С Приемо-предавателен протокол от 10.01.2019г., служител на МВР София, по

постановление на следовател от СО-СП по ДП №31/2018г., е приел от Д. И. И. процесния мотоциклет, без увреждания и ожулвания.

ДП № 31/2018г. по описа на СлО-СП е образувано и водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 321 от НК. Процесното МПС е предадено с протокол за доброволно предаване от брата на ищцата, за нуждите на воденото досъдебно производство. В хода на разследването от назначената комплексна съдебно-автотехническа експертиза е установено, че са намерени следи от допълнително механично третиране на площадката на номера.

Към настоящия момент производството по ДП не е приключило и все още е висящо.

Ищцата многократно е депозирала пред наблюдаващия делото прокурор молби с искане да бъде освободено процесното МПС, приобщено като вещественно доказателство по досъдебно производство № 31/2018г. по описа на СлО-СП, които са оставени без уважение, като същите са потвърдени с определения на СпНС, на основание чл. 111, ал. 3 от НПК.

С последното представено по делото Определение от 31.05.2021г. по ч.н.д. № 1824/2021г. на СпНС по реда на чл.111 ал.3 от НПК, съда е потвърдил Постановление от 13.05.2021г. по ДП № 31/2018г. по описа на СО-СП, с което е отказано на С. И. връщането на процесния мотоциклет. В мотивите си съда е посочил, че „единствената причина за задържане на мотоциклета е обстоятелството, че жалбоподателката не е негов собственик и няма право да иска връщането му.“ Посочено е , че : „този мотоциклет реално не е нужен като доказателство по делото, поради което основание за задържането му, само в битието на доказателство, не стои“. Дал е разяснения на С. И., че претендирайки да е собственик на процесната вещ, същата следва да заведе иск по съдебен ред за установяване на това свое право.

Както вече беше посочено Решение № 1206/28.04.2022г. по гр.д. № 143221/2021г. по описа на ВРС,53 св., не е обжалвано , **В ЧАСТТА**, с която по предявения от С. И. против въззивника иск с правно основание чл.108 от ЗС **Е ПРИЕТО ЗА УСТАНОВЕНО**, че С. И. И. с ЕГН *****, с постоянен адрес *** е **СОБСТВЕНИК** на мотоциклет, марка „ВИКТОРИ", модел „ОКТАН", рама: ***, двигател № *** цвят -черен, рег.№ ***, на основание сключен договор за покупко-продажба на моторно превозно средство със нотариална заверка на подписите, сключен на 19.06.2018г., т.е. по делото няма спор относно принадлежността на правото на собственост и установеното от ответника владение.

Спорът по делото е по правото и касае последната от предпоставките на основателната ревандикационна претенция, а именно наличието, респ. липсата на правно основание в лицето на ответника за упражняването от него владение върху спорната вещ. В конкретната хипотеза спора се свежда до това наличието на висящо ДП, по което веща е иззета като вещественно доказателство, достатъчно основание ли е да се приеме, че тя се държи от Прокуратурата на Р.България на правно основание, или не.

Възраженията на въззивника в тази насока настоящия състав намира за неоснователни по следните аргументи:

Безспорно в конкретиката на настоящия правен спор, процесната вещ е във владение на ответника по силата на нормите на НПК, като вещественно доказателство по ДП .Това

обаче не дава право на въззивника да я държи , ако собственика ѝ е установен, т.е. не е налице гражданско-правен спор по смисъла на разпоредбата на чл.113 НПК , няма претенции на други лица към нейната собственост, както и ако по отношение на същата вече са извършени необходимите процесуално – следствени действия/оглед, експертизи и т.н./. /Така в Решение № 10 от 04.03.2015 г., по гр. д. № 4171/2014 г. на ВКС, първо г. о., и Решение № 164 от 26.10.2017г. по гр.дело № 557/2017г. на ВКС, първо г. о./Настоящия съдебен състав изцяло споделя мотивите на първоинстанционния съд, че ответника – въззивник, чиято е доказателствената тежест не е представил убедителни доказателства, от които да се обоснове положителен извод, че връщането на вещи на нейния собственик би затруднило разследването. Нещо повече, установено е, че същата е била предмет на експертизи и обследване и както е посочено от СпНС -,„този мотициклет реално не е нужен като доказателство по делото, поради което основание за задържането му, само в битието на доказателство, не стои“. Аргумента на въззивника, че веществените доказателства не могат да бъдат върнати преди приключване на разследването позовавайки се на разпоредбата на чл.111 ал.1 от НПК е несъстоятелно , доколкото в следващите алинеи на посочената норма законодателя изрично е предвид ред за връщане на веществени доказателства и то в хода на висящо ДП.

С оглед изложените мотиви, решението по осъдителната част на ревандикационната претенция е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Поради съвпадане на изводите на двете инстанции, обжалваното решение не следва да бъде коригирано в частта за присъдените разноски.

С оглед изхода на правния спор и направеното искане, на основание чл.78 ал.1 от ГПК, на ищеца следва да бъдат присъдени разноски за настоящата инстанция в размер на 980.00 лв. –заплатено възнаграждение на един адвокат , съобразно представения списък по чл.80 от ГПК и доказателства за извършването им. Възражението на въззивника по чл.78 ал.5 от ГПК съда счита за основателно до посочената сума предвид Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните адвокатски възнаграждения, цената на иска, фактическата и правна сложност на делото и обема на осъществената от процесуалния представител на страните дейност за изготвяне на отговор по въззивната жалба и процесуално представителство.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1206/28.04.2022г. по гр.д. № 143221/2021г. по описа на ВРС,53 св., **В ЧАСТТА** с която Прокуратурата на Р.България, представлявана от Главния Прокурор Е ОСЪДЕНА да предаде на ищеца С. И. И. с ЕГН *****, с постоянен адрес ***, **ВЛАДЕНИЕТО** на мотоциклет, марка „ВИКТОРИ“, модел „ОКТАН“, рама: ***, двигател № ***, цвят - черен, рег.№ ***, на основание чл. 108 ЗС, както и в частта за присъдените разноски.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България с ЕИК 121817309, с адрес гр. София,

бул. „Витоша" № 2, представлявана от Главен прокурор Иван Гешев да ЗАПЛАТИ на С. И. И. с ЕГН *****, сумата от **980.00/деветстотин и осемдесет/ лева** - разноси за въззивното производство, **на основание чл.78,ал.1 от ГПК.**

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВКС в едномесечен срок от съобщението му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____